

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skylder fødevareministeren et svar på et tidligere spørgsmål, hvor jeg ikke kunne svare, fordi jeg ikke havde flere korte bemærkninger. Spørgsmålet var, om jeg kunne nævne konkrete eksempler på, at regeringen modarbejdede liberaliseringer på landbrugsområdet.

Der vil jeg sige, at jeg har i hvert fald hæftet mig meget ved, at da der endelig kom et forslag, som trods alt var et skridt på vejen i den rigtige retning i WTO-forhandlingerne, fra Stuart Harbinson, der er formand for arbejdsgruppen om landbrug, så var fødevareministerens første kommentar, at de forslag var alt for voldsomme, skrappe og lemlæstende.

Det er det, ministeren er citeret for i medierne, og jeg har ikke set noget dementi, så jeg må gå ud fra, at det kom fra hjertet ved den pågældende lejlighed, på trods af at de pågældende forslag var uhyre moderate, hvis man ønsker en liberalisering af landbrugsstøtten.

Der var tale om afvikling af eksportsubsidierne på op til 9 år. Der var tale om, at den gule og den blå boks skulle reduceres med henholdsvis 50 og 60 pct. over 5 år, og resten var tilbage. Der var tale om, at der ikke kom nogen restriktioner på den grønne boks, der kunne man stort set proppe al den landbrugsstøtte ned, man ville, og kalde den miljø, dyrevelfærd osv. Altså et hullet, løst, moderat forslag, som alligevel af regeringen blev kaldt voldsomt, skrap og lemlæstende.

Dertil kommer, at vi ikke har set nogen som helst offentlige initiativer i forhold til de andre EU-lande, i forhold til offentligheden for at presse på for en afskaffelse af denne her vanvittige landbrugsstøtte.

På den baggrund tillader jeg mig, indtil andet er bevist, at konkludere, at regeringen siger ét og gør noget andet. Der er tale om topmålt hykleri fra regeringens side. Man påstår, at man er liberal og ønsker at afskaffe landbrugsstøtten, og i virkelighedens verden må jeg konkludere, at man gør det modsatte, man modarbejder det og er godt tilfreds med at kunne skyde skylden på de andre lande og sige, at vi jo ikke kan komme igennem med det i EU. Så har man sin forklaring, sin bortforklaring parat.

Hvad er problemet med de her sukkerordninger? Ja, problemet er stort. Overordnet kan man sige, at det er en fuldstændig vanvittig protek-

tionisme, som ikke tjener noget som helst ordentligt, hæderligt, fornuftigt formål. En protektionisme, som koster EU's borgere, forbrugere, 42 mia. kr. om året alene på sukkerområdet.

Det er en ordning, som skaber miljøproblemer, fordi den skaber en intensiv produktion, som ellers ikke ville finde sted, med overforbrug af sprøjtemidler osv. Det er en ordning, som skaber monopoler i forarbejdnings- og videresalgseleddet, og monopoler er efter vores opfattelse ikke af det gode.

Det er endelig en ordning – og det er det allermost alvorlige – som er dybt, dybt skadelig for de fattige lande, fordi vi både forhindrer deres eksport til os, idet vi lukker vores markeder ved høje toldbarrierer, og jo mere forarbejdede deres varer er, jo højere er tolden, og så dumper vi oven i købet vores overskudsproduktion på deres markeder og slår deres egen produktion i stykker.

Det er så forargeligt og skammeligt og ødelæggende, at det trods enhver beskrivelse. Alligevel har vi en såkaldt liberal regering i Danmark, liberale partier, som vil vente.

Hvad var det, fødevareministeren nævnte? At de ikke havde været reformeret siden 1968. De koster det hvide ud ad øjnene for borgerne, de ødelægger miljø, og de er dybt skadelige og forargelige over for ulandene. Alligevel siger Venstre og De Konservative: Lad os nu vente, som vi har gjort siden 1968. Det trods enhver beskrivelse.

Man er ikke engang i stand til at komme med et alternativ og sige, nej, det er ikke lige den her måde, vi vil liberalisere på. Vi har en anden, bedre model. Ikke så meget som en antydning af alternativer er der kommet fra Venstre og De Konservative og regeringen. Intet har man kunnet præstere.

Når hr. Martin Lidegaard spørger fødevareministeren, hvordan man så vil presse på for at få et fornuftigt forslag til en afskaffelse af EU's sukkerordning, så er svaret fra ministeren ingenting, der er ikke kommet noget svar på det spørgsmål. Der er ikke kommet antydningen af et svar om, hvad ministeren vil gøre. Så den aktivistiske udenrigspolitik er ikkeeksisterende på det her område. Det tror jeg nu generelt den er. Men i hvert fald på det her område findes der overhovedet ikke gnist af initiativ og virkelyst og handling i regeringen. Man sidder på hænderne.

Der har så været rejst nogle problemer omkring de fattige lande og konsekvenserne for